

for usædvanligt Skridt, og det glædede mig derfor ogsaa, at det ærede 14de tingvalgte Medlem (Tvede), der talte paa det konservative Folkepartis Vegne, stillede sig paa Forhandlingens og Forstaaelsens Grundlag i en ganske anden Grad end det ærede 3die Medlem for 4de Kreds (Stensballe). Det ærede 14de tingvalgte Medlem skitserede en Udvej, som maaske kan drøftes med Held i det Udvalg, som jeg, hvis ikke andre foreslaar det, vil foreslaa nedsat ved denne Behandlings Slutning. Og der kunde maaske til det, som det ærede Medlem antydede, føjes som Regel eller midlertidigt et Statstilskud saaledes, at det knyttedes til det foreliggende Lovforslag, og saaledes, at der forholdsvis hurtigt kunde komme et praktisk Resultat ud deraf. Det bliver det kommende Udvalgs Sag — jeg haaber, et saadant kan nedsættes — at undersøge dette nærmere. Jeg skal anbefale, at Lovforslaget fremmes saa hurtigt som muligt, og jeg tror, vi bliver nødt til at faa et praktisk Resultat ud deraf.

Socialministeren (Borgbjerg): Det ærede 3die Medlem for 4de Kreds (Stensballe) sagde, at det, det kom an paa i Øjeblikket, var at nedsætte Statsudgifterne, derfor kunde han ikke gaa med til dette Lovforslag, der jo forhøjer dem. Ja, vist er det sandt, at det i høj Grad gælder om at nedsætte Statsudgifterne, og Ministeriet er for Tiden i Færd med et meget alvorligt og meget vanskeligt Arbejde i Retning af at skabe Balance paa den kommende Finanslov. Vi sidder rundt omkring i alle Ministerierne og foretager meget stærke Nedskæringer; det er nødvendigt, der vil i Løbet af kort Tid til den høje Rigsdag komme Forslag derom, og der vil vist være Punkter, hvor vi ikke kan nøjes med en 10—12 pCt., men hvor vi maa foreslaa dybere Nedskæringer. Jeg tror ogsaa, at der er Omraader, hvor det kan ske uden nogen som helst Skade for Land og Folk, ja, hvor Nedskæringer tværtimod kan være til Gavn. Vi er altsaa stærkt betænkt paa at faa det til at balancere, det er ogsaa en Livsbetingelse for, at Regeringen overhovedet kan eksistere videre. Men der er Omraader, hvor jeg ikke mener, man i Øjeblikket kan skære ned, og dertil hører dette Omraade. Der tror jeg, det er nødvendigt at forhøje Udgiften noget; saa maa det afbalanceres af stærkere Nedsættelser paa andre Punkter.

Det ærede Medlem var inde paa det Lovforslag, jeg fremsatte i Folketinget

midt i December Maaned, og som der altsaa ikke viste sig Mulighed for at faa fremmet i den Skikkelse. Det maa jeg beklage, men man kan jo aldrig komme længere, end man har Evne og Magt til, og jeg glæder mig over, at der dog ud af Udvalgsarbejdet i Folketinget kom et Resultat, som jeg fuldt ud kunde slutte mig til, og som jeg ogsaa selv havde været medvirkende til at frembringe. Det ærede Medlem spurgte mig angaaende disse Paragraffer, der for saa vidt har mindre Interesse, som de ikke foreligger her til Behandling, om jeg angaaende dem havde konfereret med Arbejdsdirektøren; dermed mente han — det var vel det, der laa bag hans Forespørgsel —, at saa vilde ogsaa C-Nævnet maaske have haft Adgang til at udtale sig derom inden Forelæggelsen. Jeg maa mene, at en Minister fremsætter sine Lovforslag i Statsraadet og senere paa Rigsdagen paa sit parlamentariske Ansvar, og hvilke Medarbejdere han bruger dertil, ja, det maa for saa vidt være hans Sag. Selvfølgelig anvendes Embedsmændene i det paagældende Ministerium, men jeg kan tilføje, hvad jeg allerede sagde i Folketinget paa en lignende Forespørgsel, at ogsaa Embedsmændene i Arbejdsdirektoratet var medvirkende ved Udformningen af disse Ændringsforslag, som naturligvis blev udformet efter de Direktiver, jeg som ansvarlig Minister gav.

Det ærede 3die Medlem for 4de Kreds havde den Opfattelse, at Arbejdsmændene muligvis ikke havde haft tilstrækkeligt stort Kontingent, og spurgte, om Arbejdsdirektøren havde gjort Henstillinger om Kontingentforhøjelse, der ikke var fulgt. Jeg kan herom sige, at det er vel muligt, at der er nogle Kasser, som burde have haft et noget højere Kontingent, og Arbejdsmændene vil sikkert ogsaa indføre det i den kommende Tid. Men paa den anden Side maa jeg fremdeles stærkt betone, at dette Lovforslag tilsigter at bringe Hjælp i en ganske ekstraordinær Situation, som ingen kunde regne med. Man kan ikke bebrejde Arbejdsløshedskasserne, at de ikke har regnet med en saadan ganske særlig Situation som den, vi nu er i; der har i tidligere Aar kun været en eneste Krise, der kan maale sig med denne, endogsaa har været paa Højde med den i Omfang og Ulykker, nemlig den i 1922.

Det ærede Medlem pegede endvidere paa de Ventileringer, der er i Arbejdsløshedsloven af 1924 med Hensyn til Forlængelse af Dageantallet og for de kriseramte Fag med Hensyn til Adgang til at forlænge Dage-